

hadsegédek és Trautmanszord hercegnő palotahölgyet.

A király kívánságára ma egész nap senki nem engedték meg, hogy a schönbrunni kastélyba menjen. Félegykor családi reggeli volt a Rössel-szobában. A német császár délután automóbilon több látogatást tett. Este hét órakor a schönbrunni nagy galériában udvari ebéd, ebéd után pedig szerkl volt.

Vilmos német császár ma délbén a bank-gasszei. Magyar Házban leadta névjegyet Héderváry Károly gróf miniszterelnök és felesége részére.

Hogy születnek a démonok?

— Két szegedi leány kalandos története. —

(Saját tudósítónktól.) A napokban néhány soros hír jelent meg a Délmagyarországban két szegedi fiatal leányról és az édes anyjukról. Az anya büne volt a hír címe, amely két leány szomorú történetéről beszélt. A leányokat fertőbe akarta taszítani az anya, de aljas munkája megtört a gyermekei ellenállásán. Csengő aranyat akart kifacsarni a két fiatal testből.

És amikor a leányok dacosan fügét mutattak a becstelen törekvésnek, az anyából ki-tört a bestia. Kékre verte a gyermekeiket, ki-tépte fölbevalókat és ujjairól lerántotta a vékony aranygyűrűt. A leányok kétségbeesetten jajgattak és könyörögtek. Hiába, az asszonyban tombolt a vad. A párnákat és halvány színű selyemtakarókat tépdeste és a földre hánynya, a butorokat elmozdította a helyükből. Tört-zuzott mindent. Amikor lecsillapult az őrjöngése, furcsa vásárt inszenált a lakásán. Rongyszédőt hivatott és poton áron eladta minden butorát, a lakás teljes berendezését. A leányai fehérneműt, ruháit sem kímélte. Félóra múltán mindent elhordtak a lakásból. Egy meggörbült szög sem hevert a padlón. Nem volt más, mint a négy csupasz fal és sima padló.

Amikor a minden jóérzésből kivetkezett anya bevégezte a munkáját, nyelvét kiöltötte a leányaira és rikácsoló hangon bucsuzkodott:

— Most pedig dögöljete, nyomorultak!

A két leány árván maradt. Az anyjuk el-hagyta őket, nem volt támaszuk. Nélkülöztek és dideregtek az egyszoba-konyhás lakásban. Nem volt egy betevő falatjuk és pénzük sem volt. A házigazda megszánta a szerencsétlene-ket és ellátta őket a szükséges dolgokkal.

A három szereplőt, akiről most beszél ez az írás, sokan ismerik Szegeden. Az anya — úgy mondják — frizernő, az egyik leány tizenhét éves és varró, a másik tizenöt és tanulóleány. Az asszony jellegzetes kerítő-típus, kendőzött arcu, maskara, középtermetű. A leányok üdék és frissek. Különösen a kisebbik megkapó szépségű, archaisztikusan finom vonású, kreolareu. A haja fénylő barna színű, dus, és cikk-cakkosan a homlokát övezi. A teste karcsu és formás idomaira gyermekruha simul. Az idősebbik szerényebb külsejű és komoly. Eddig reá nehezedett a családfenntartás gondjának a javarésze. Varrt és gyakran az éjjeli nyugal-mát is fölállozta, hogy másnap dusabb ebéd kerüljön az asztalukra.

A két leányt az anya már évek óta kapaci-tálta az erkölcsstelen életre. Állandóan a népe-sebb utcákon sétáltatta őket és ha egy-egy éltebb ur szemet vetett a gyermekekre, jóleső örömmel vette tudomásul a figyelmet. Széles mosoly ült az ajkára és tulzott gondos-sággal igazgatta a gyermekei ruháját. Az utóbbi időben már festék nyoma is föltűnt a leányok arcán és pa főm illat zuhant a ruhájukról.

A múlt év nyarán az anya és leányai hir-telen eltűntek Szegedről. Ugy történt az eset,

hogy az asszony egy szép napon eladta minden holmiját és, máról-holnapra, a leányaival fölci-helődött Budapestre. A fővárosi könnyelmű élet néhány hétig tartott. Mulattak, henyéltek, ki-élveztek Budapest nyári gyönyörűségeit és mi-után már a Vurstliban is körhintáztak, vissza-rándultak Szegedre. Azóta nem hiányoztak a régi kedvenc szórakozóhelyről: az utcáról és a kávéházból.

A szörnyű eset után, amikor az anya dü-hében megverte a leányokat és elköttyavetyél-ték a butort és minden lim-lomot, fölkerestem a leányokat. Az üres szobában kuksoltak. Ami-kor megláttak a küszöbön, összerendeztek. Egy házbeli társaságában voltam, aki azelőtt elbe-szélte a szomorú történetet.

— Hol van az édes anyjuk? — kérdeztem az idősebbtől.

A kérdés meglepte a leányokat és kíváncsian néztek egymás szemébe. Majd zavartan bámul-tak reám, mintha kértek volna, hogy ne kíván-jam a feleletet.

— Miért hagyta el a kisasszonyokat a ked-ves mamájuk? — kérdeztem most már, átugorva a feleletet.

A leányoknak szomorúság ült az arcán és a kisebbiknek könny csillant meg a szemében. Félszegen babrálgattak az ujjukkal.

Néhány pillanat múlva az idősebbik felelt:

— A mama olyanra akart bennünket csábi-tani, ami... ami... nekünk nem tetszett. Nem engedelmességtünk neki. Elment. Semmi... nem baj, mi majd megélünk.

Más szava nem volt a leánynak. A kisebbik intett neki, hogy már ez is elég volt.

Tegnap újból találkoztam azzal az ismerő-sőmmel, aki annak idején a leányok szerén-csétlen sorsára figyelmeztetett. Amikor újból a leányokról esett szó, lemondóan legyintett a kezével. Meglépett a különös gesztus:

— No mi az, betegek? — kérdeztem.

— Dehogy hetegek — válaszolta — nagyon is egészségesek és finom uri dámák.

Elbeszélte aztán, hogy a leányoknak pompás lakásuk van, uri berendezéssel. Mindenük van, amit csak szemük-szájuk kíván. Elegánsak és úgy élnek, mint egy királynő.

— Valami öreg ur a mecénás, már mint külön-külön — mondta.

Nagyon érdekelt a különös változás és újból meglátogattam a leányokat. Valósággal meg-hökkentem, amikor a szobájukba léptem. Ahol még alig egy héttel ezelőtt egy szék sem volt, ott most uri kényelem és pompa min-den. A padlón nehéz szőnyeg, a falon rajzok, képek, bársonypamlag, mahagóni ágyak, selyemtakaró, párnás fotelek és hódító parfüm illat... A leányok pompás selyem ki-monóban, finom lakktopánban, az ujjukon, a hajukban ragyogó ékszer. Mint hamisítatlan pá-risi kokott mosolyogtak, amikor üdvözöltem őket.

— No, ugye mondtam, — csacsogta a nagyob-bik, — nem baj, mi majd megélünk.

— Dehát akkor az anyjuk... miért?...

— Meggondoltuk a dolgot, — válaszolt egy-kedvűen a leány, — talán így jobb. Már a mama is tudja. Kibékültünk.

Ime, ahogy a démonok születnek.

T. Gy.

Robbanó aknák a Dardanellákon. Konstantinápolyból jelentik: Mióta lefektet-ték a robbanó aknákat a tenger színe alatt a Dardanellák torkolatában, a kereskedelmi hajóknak nem szabad befutniuk, nehogy sze-rencsétlenség történjék. Tegnap a Viktória tüzér előzést tartóztatták föl, ma pedig a Cincinnati német Levante hajónak kellett megállnia a Dardanellák előtt. Ezen a gőző-sön 350 utas van, akiket szárazföldön fognak tovább vinni a fővárosig.

1070 üres szoba van a városban.

— Elkészültek a lakrészdó kivetésénél. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi városi adó-hivatal szombaton fejezte be az 1912. évi lak-részdó kivétési munkáját. A több hónapig tartó munka, amelyhez a múlt esztendő utolsó két hónapjában gyűjtötték össze a szükséges adatot, érdekes statisztikai adatok-kal szolgál. Hü képét nyújtja a város fejlő-désének, de egyúttal hü képét adja a lakás-bőségnek is. Megtudjuk abból, hogy a múlt év óta 2245 szobát és 117 boltot építettek Szegeden, de a szobák közül 1070, a boltok közül pedig 84 üresen áll. A szobák és boltok szá-mának szaporodása nem áll arányban az üres helyiségek szaporodásával, mert az üres helyiségek számának emelkedése a múlt évi-hez képest ötven százaléknál nagyobb.

Az egyes kerületekben a helyiségek száma az összeírás szerint a következő:

Volt a városban

	1911-ben	1912-ben
az első kerületben	4965	5552
a második kerületben	3938	4450
a harmadik kerületben	4946	5458
a negyedik kerületben	3331	3434
az ötödik kerületben	4353	4793
a hatodik kerületben	3516	3566
a hetedik kerületben	2700	2741

A statisztika szerint tehát Szegeden 1911-ben 27,749; 1912-ben 29,994 lakás, 1911-ben 1402 és 1912-ben 1519 bolthelyiség volt. A szapo-ródás elég jelentékeny, az első kerületben és legkisebb a hetedik kerületben, ahol a boltok száma csökkent.

Üres lakás volt 1911-ben az egész városban 547, ez a szám 1912-ben 1070-re emelkedett. A múlt évben mindössze 37 üres bolt volt a városban, most ellenben 84 van. Ez a statisztika kerületenként ilyen:

Üres állott a városban

	1911-ben	1912-ben
az első kerületben	142	218
a második kerületben	76	232
a harmadik kerületben	48	200
a negyedik kerületben	67	89
az ötödik kerületben	117	207
a hatodik kerületben	43	63
a hetedik kerületben	54	61

Az emelkedés tehát mindenütt feltűnően nagy, különösen a lakásoknál. Van kerület, ahol az üres lakások száma 150 százalékkal emelkedett.

Lakrészdó 1911-ben 68,081 koronát, az idén 72,947 koronát irtak elő, az emelkedés tehát mindössze 4866 korona. Ennyivel lesz több bevétele a városnak, holott a nagy építkezés folytán sokkal nagyobb emelke-désre számítottak. Tudni kell ugyanis, hogy az első kerületben minden szoba után négy, a második és harmadik kerületben kettő és fél, a többi kerületben egy korona lakrész-dót fizet a bérlő, a város azonban az üresen álló szobák után nem kap lakrészdót.

Ez az eredmény mindenesetre nem valami kielégítő, mert beigazolja, hogy a nagymérvű építkezésre nem volt szükség és az csak azt eredményezte, hogy az üresen álló lakások száma emelkedett.